

FIETSClub LEDIG ERF

voorjaar
2011



voor
winter
rijders

en
lente
fietsers

In dit nummer:
De Seizoensopening
Sneeuw- en ijspret
Roomse taferelen
Tiktiktik-spinning
De ware alfa aap
Corrosie en scheuren
Watjes opgelet!
Italiaans overwinteren
Belgisch wieler-
commentaar
Wielershirts
Tocht van de Maand
Ollekebolleke

**Herkennen van
fietsonderdelen**



Nr. 85: zadelpen met vering



De verhalen achter de shirts van Laurens, Joep, Loet, Joost, Almar en Pascal staan op pagina 27, 28 en 29.

Foto voorkant: Joost van Waert. Op zondagmiddag 19 december lag de Ruiterberg er verlaten bij, onder een sneeuwdek van twintig centimeter. De hele fietsclub Ledig Erf schitterde door afwezigheid. De héle fietsclub? Nee,   n kleine fietser bleef moedig weerstand bieden aan de elementen en reed voort met stevige tred...

BULLETIN VOORJAAR 2011

Clubblad van de Fietsclub Ledig Erf

Jaargang 17, Nummer 1

Bulletin voorjaar 2011: inhoud en colofon	3
Redactioneel, Bestuursmededeling	4
Opening fietsseizoen	5
Tocht van de Maand	5
Rectificatie Uitslag Charly Gaul 2010	7
Het drama dat spinnen heet	8
Een fijne dag op het ijs	10
Bier, Bitterballen, Bier	12
De Pelgrim en de Madonna	14
Interview: Een schitterende combinatie	17
Een nieuw fietserleven?	20
Zondag 13 februari 2011	23
Overwinteren in Lucca-12	24
Ledig Erf 100 jaar	26
Willem II Gazelle	27
Mijn mooiste shirt	28
Watje zegt: ben je zelf	30
14e Ledig Erf Tijdschrift	32
Hobbies naast het fietsen, Schurende schakels	33
Fietskalender 2011	34
Open Oog	35

colofon

Bestuur

Michiel Galama	06-21277653	voorzitter
Bert Coenen	030 - 2891110	penningmeester
Mini Kalivianakis	030 - 2891110	lid
vacature		lid

Ereleden

Ineke Galama
Frank Wester
Jacob van de Lagemaat
Peter Verhallen
Janine Mariën

Redactie: Patricia Breshamer, Otte Boom, Jan Bultjes

Website: fietsclub.ledigerf.net

Webmaster & adreswijzingen: Henk v. Lingen, henk@vanlingen.net

Vertrek: iedere zondag om 13.00 uur, vanaf café Ledig Erf.

Contributie: 15,- euro per jaar, over te maken op gironummer 766950,

t.n.v. Fietsclub Ledig Erf te Utrecht of contant te betalen aan de penningmeester.

Bijdragen voor het clubblad naar: clubblad@ledigerf.net

Elektronische uitgave: fietsclub.ledigerf.net (clubbladen)

REDACTIONEEL

Elk voorjaar dezelfde vraag: hoe komen we uit de winter? Hoe voelen de beentjes na de maanden met sneeuw en ijs, bosfietsen en zweterige spinninglessen met veel bier na? Een witte kerst is misschien goed voor door de commercie opgefokte



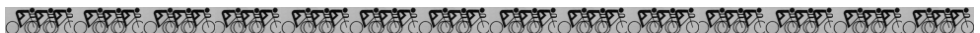
gevoelens, maar in januari heb je daar niets aan wanneer je in de spiegel tegen overgewicht aankijkt. En door al dat fondant ijs als gevolg van dezelfde witte pracht was alleen een protvolle ijsbaan een sober middel tegen de afgetakelende conditie.

Niet iedereen heeft de tijd en de luxe om gedurende een aantal maanden in Italië te gaan trainen met de grote profs. Er zijn nog altijd clubleden die hun dagelijks brood met noeste arbeid moeten verdienen op de vaderlandse bodem in somber herfstachtig weer en geteisterd door regen en storm.

Maar het voorjaar roept! We kunnen weer genieten van de vlaamse wielercomentaren tijdens koersen van de bomvolle wielerkalender. Maar niet alleen de profs kunnen elke week aan de bak in de komende maanden. Ook de kalenders van de cyclo's en toertochten puilen uit. Veel tochten gaan inmiddels ten onder aan hun eigen succes. De inschrijvingen voor de Amstel Gold, Marmotte en de Dolomieten Marathon zitten nu al vol.

Bij andere traditionele tochten is het dringen geblazen tussen de duizenden krabbelende deelnemers. Alsof je op zaterdagmiddag op de Oude Gracht probeert te fietsen. Gelukkig zijn er prima alternatieven te vinden. Ver weg van de LBL's en de Limburgsmooistes. In het schema van de Tocht van de Maand zijn drie tochten in onbekende uithoeken van België opgenomen. Kleinschalig en met afstanden voor elk niveau. In het Pinksterweekend is er een prima combinatie te maken met de LE-klimtijdrit. Voor wie de inmiddels overvolle Tilff-Bastogne-Tilff wil ontvluchten zijn Bertrix en Daverdisse een prima alternatief. Geen last van gevaarlijke "ik-doe-de-profs-na" wielertoeristen. Weg van de massa valt er nog veel te ontdekken bij kleine en sympathieke organisaties. We wensen iedereen een succesvol en plezierig fietsseizoen toe.

Namens de redactie: Jan



BESTUURSMEDEDELING

"Bezuinigingen Ledig Erf?": ervan uitgaande dat iedereen in 2011 een tandje bijschakelt, dan blijft het lidmaatschapsgeld in dit jaar gewoon hetzelfde!"

DATUM: 27 MAART 2011, TIJD: 12:00 UUR OPENING FIETSSEIZOEN

'Acrobatisch en Literair' zo zou je de seizoensopening 2011 kunnen noemen.

Fietsen bij het Ledig Erf vraagt van de leden zowel enige culturele belangstelling als vaardigheid op de fiets. Sommige tochten hebben zelfs de naam van een cultureel uitstapje, zoals de 'bollentocht' en het 'rondje IJsselmeer'. Maar ook de gesprekken tijdens het wekelijkse rondje op de fiets zijn vaak diep en geestverruimend. Kortom de Ledigerfer heeft meer te melden dan "Voorrr, Achterr of Teeegen". De acrobatische vaardigheden zien we terug bij de roep 'paaltjes' of in de waaier op de dijk met veel motoren en wandelaars. Kortom de opening 2011 is karakteristiek voor de club. Spreekt voor zich toch? Het enige dat verklaart kan worden is het bananengebakje, maar zelfs die smaakt ieder jaar weer als een blijde verrassing.

Uw organisatoren: Jos en Chris



De opening is vol van tradities: de voorzitter (zie foto) spreekt, het bananengebakje is kleverig en een redactielid wint de quiz. De organisatoren van de opening feliciteren de gelukkige quizwinnares Patricia reeds van harte.

**HET PROGRAMMA VAN DE OPENING BEGINT OM 12:00!!
DE OPENING = BEGIN ZOMERTIJD! DUS OP TIJD HET BED UIT!**

NIEUWE KLASSIEKERS

TOCHT VAN DE MAAND

Zoals in het herstnummer en tijdens het sluitingfeest al is aangekondigd zijn er in april t/m september 6 tochten met het predikaat 'Tocht van de Maand'. De kenmerken van een 'Tocht van de Maand' zijn:

- Toegankelijk voor alle niveau's,**
- Er is per tocht een coördinator voor deelname, overnachting en vervoer.**

Toegankelijk voor alle niveau's betekent dat iedereen, A, B en C eraan kunnen deelnemen. De tochten zijn geen cyclo's

en er zijn diverse afstanden mogelijk. Dit jaar zijn er 3 tochten in Nederland (met start in Utrecht) en 3 tochten in België.

De coördinator zorgt ervoor te zorgen dat ook clubleden zonder auto meekunnen en niet iedereen zelf een overnachting hoeft te regelen.

In april beginnen we met de traditionele Bollentocht. Joost van Waert verzorgt weer de route en zal streng toezien op een rustig tempo. Wil je niet de hele 180 km rijden dan kan je in Haarlem of Leiden op de trein stappen. In mei rijden we in Henegouwen, afstanden van 45 - 175 km. De langere afstanden komen ook op de wielervedbaan van Roubaix. De tocht in juni (Boucles des Semois) heeft afstanden van 50 - 210 km. Deze tocht is prima te combineren met de klimtijdrit in hetzelfde pinksterweekend. De beide startplaatsen liggen maar 25 km uit elkaar!

Op de website vind je aanvullende informatie: wat is het voor een tocht, wat zijn de mogelijke afstanden, wordt er een overnachting georganiseerd, wie is deze maand coördinator en waar en hoe laat is de start? Wie alle maandochten rijdt (het bewijs is een volle LE-stempelkaart) maakt kans op een speciale herinnering en VIP-status tijdens de seizoensluiting.

De coördinatoren zijn:

Bollentocht: Joost van Waert

Bush Classic: Jan Bultjes

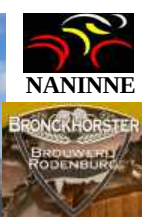
Boucle des Semois: Jan Bultjes

Naninne: Otte Boom

Rondje IJsselmeer: Patricia Breshamer

Bronckhorster Pijl: Otte Boom

De Tocht van de Maand commissie



KALENDER TOCHT VAN DE MAAND

Zaterdag	23	april	De Bollentocht (start: Utrecht)
Zaterdag	21	mei	Bush Classic (Start: Pipaix, prov. Henegouwen)
Zaterdag	11	juni	Boucle des Semois (Start: Bertrix, prov. Namen)
Zaterdag	30	juli	Naninne-Rochefort-Naninne (Start Naninne/Namen)
Weekend	20-21	aug.	Rondje IJsselmeer in twee dagen (start: Utrecht)
Zondag	11	sept.	Bronckhorster Pijl (start: Utrecht)

Wat moet je doen als je mee wilt?

- meld je minimaal twee weken van te voren aan bij de coördinator
- laat weten of je een auto ter beschikking hebt, hoeveel extra renners je kunt meenemen en hoe laat je kunt vertrekken
- laat weten of je gebruik wilt maken van de overnachting

RECTIFICATIE UITSLAG CHARLY GAUL 2010



De apenrots spreekt boekdelen: de winnaar oogt nog fris, de nummers 2,3,4 kennen duidelijk hun plaats

In het herfstnummer 2010 werd Dhr. B. Coenen ten onrechte als snelste Ledigerfer genoemd. Gelukkig werden wij door de nummers 3 en 4 van de uitslag hierop gewezen. Wij bieden Bram de Vlieger namens de gehele club onze oprechte excuses aan. Het bestuur zal tijdens de seizoensopening een uitvoerige verklaring

afleggen hoe deze foutieve informatie bij de redactie terecht is gekomen.

Juiste uitslag Charly Gaul 2010

Pos.		Tijd
113	Bram de Vlieger	5:06:22
135	Bert Coenen	5:15:42
136	Wannes Stas	5:17:29
140	Eltjo Keijer	6:07:13



HET DRAMA DAT SPINNEN HEET



Met méér dan drie bezwete mannenlijven per vierkante meter je proberen om te kleden terwijl daar dwars doorheen weer andere mannen lopen van sauna naar douche of vice versa. Ondertussen gutst het zweet onophoudelijk uit al je poriën.

Zodra je de kleedkamer binnen komt niets meer zien omdat je brillenglazen direct beslaan. Tot ziekens toe Status Quo. Tik tik tik tik!

Een spinleraar die gegarandeerd iedere week aan het kloten slaat met z'n microfoon. Sturen die spontaan naar voren of naar beneden schieten.

Ontbrekende trapper-onderdelen.

Abba.

Buren die dreigen te klagen.

Ontdekken dat je unieke & prachtige Italiaanse schoenen gejat zijn en dus op je fietsschoenen naar huis. Nog weken lang in de stad hoopvol naar iedereen



kijken die vergelijkbare schoenen aan heeft.

Een douche waar, net als je eronder gaat staan, onverwacht maar onmiskenbaar koud water uit komt.

Een jonge Marokkaan die hyper gaat op Rammstein.

Muziek die consequent overslaat, alsof het een extra oefening is om je ritme te kunnen aanpassen.

Tik tik tik tik!





Die Ledig Erf spin-cd die er jaren geleden zou komen en eigenlijk steeds spannender en mooier wordt.

Je beseffen dat je, als je donderdag vooraf gaat nadenken over wat je gaat doen, nooit meer zal komen.



Temperatuur- en vochtmeting op 14-10-2010

De man in de bar, die geen bar maar een restaurant is en naar frituur ruikt, nooit wisselgeld heeft, omdat het, zegt hij, geen bar maar een restaurant is.

Het kraantje waar je je bidon mee vult en waarvan de waterdruk zo laag is dat het erg lang duurt voordat je bidon gevuld is want je bent al zo laat.



Volstrekt verwarrende en tegenstrijdige commando's van de spinleraar, met in iedere zin 'een beetje' of, als

het mee zit, 'ietsjes'. Tik tik tik tik!

Een zwembad-kantine waar gezelligheid een geheel nieuwe betekenis had, inmiddels failliet.



Maar ze hadden wel nootjes en in de bar die geen bar is maar restaurant weer niet. Want het is geen bar maar een restaurant.



Jezelf voorhouden dat het hoe dan ook ergens goed voor moet zijn en trouwens, als je niet de hele tijd op de klok kijkt

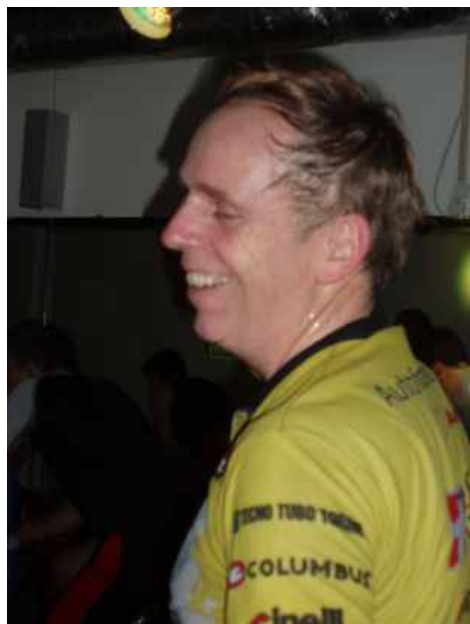
is het zo weer voorbij.

Tik tik tik tik!

Als fietsen masochisme is, wat moet spinnen dan wel niet zijn? Kom op donderdagavond langs en ontdek het zelf. Er gaat een geheel nieuwe wereld voor je open.

Tik tik tik tik!

Jos S.



EEN FIJNE DAG OP HET IJS



Bewijsfoto bij het opstappunt in de haven van het mooie Blokzijl

Op donderdag 30 december 2010 was het zo'n beetje de laatste mogelijkheid, vonden velen, voor een echte toertocht. Diverse sportieve Ledigerfers vonden elkaar in Blokzijl terug op het ijs. Na afloop koek&zopie (koek& Berenburger dus).



Voorzitter trekt de stoute schaatsen aan (Blokzijl)



*De eerste voorzichtige stappen worden op de Molenpolder gezet
Jolanda teruggevonden in Blokzijl!*



Henk met priem om, ook handig om de soep te roeren





BIER, BITTERBALLEN, BIER

Het was de bedoeling dat hier een stukje over spinning zou hebben gestaan. Maar Chris was mij voor. Die denkt: Tik, tik, tik. Tik, men komt tijdens het spinnen niet eens op het woord Tak. Eentonige Stupiditeit. Jammerlijke winterse bezigheid. En het schijnt ook nog eens nergens goed voor te zijn want je krijgt er geen kracht van in de benen.

Vrijheid vindt men ook in Café Ledig Erf. Vrijheid om naar de barmeisjes te kijken zonder bier van hen te willen. Niet dat ik dat doe, Jacco, maar ik ken er, die er geen genoeg van krijgen en graag bij de aardige mevrouwen afrekenen. En hun thuisfront, ach het thuisfront, daar denken ze in Kunduz ook niet aan. Café Ledig Erf is ook de vrijheid thuis te komen zonder groot verhaal. In mijn geval: ik hoef mijn planten niets te vertellen. Maar bij anderen stel ik mij het zo voor:

"Heb je goed gereden vandaag?"

"Ja."

"En was het gezellig in het café?"

"Ja."

"Interessante discussies gevoerd daar?"

"Nee. Bier gedronken, bitterballen gegeten en mooie meiden gekeken."

Aan de bar van de sportschool op de Croeselaan krijg je niet eens water uit de kraan. En er zit een rem op de spinfietsen. En de instructeur is van het type Jan Ullrich rond kerstmis.

Na drie bier begint het in Café Ledig Erf gezelliger te worden. Men begint vrijuit te praten en te discussiëren. Voornamelijk over Andy die maar steeds al gelijk

bij Vechten de beslissende demarrage plaatst. Er worden zorgen geuit: piekt hij dit jaar niet te vroeg? En daarbij komt nog een in nevelen gehulde Australiër. Nou ja, nevelen, de laatste keer dat ik hem zag had hij een rood-zwart pakje aan. En toen moesten er nog 74 kilometer worden afgelegd. Het schijnt dat deze Australiër Andy eruit heeft gereden op de dijk, met tegenwind. En er wordt gefluisterd dat ook Duprée weer gaat rijden. Het wordt een mooie zomer.

Bij het vierde biertje komt een grote



Naast bier staat ook cafeïne op de dopinglijst

schaal met bittergarnituur langs, gedragen door... Oh ja, ik ben vanmorgen vergeten de plantjes water te geven.

Bij het vijfde biertje, zoveel al, want van De Koninck krijg je toch geen hoofdpijn zegt Jan, klinkt de vraag: "Heb je nog een mooi wielboek gelezen deze winter?" Lezen? Van lezen komt niets meer. De schrale oogst van deze winter: Naar het land van water en zeep. Een jaar in dienst van wielerploeg Acqua & Sapone. Over Reinier Honig, die heel graag in Italië had willen koersen maar alleen opgesteld wordt in de Waalse klassiekers. Hij kwam dus nooit in Italië en rijdt komend jaar voor Landbouwkrediet.

Bij het zesde biertje luister ik even niet naar de sterke verhalen over wie er een paar jaar geleden allemaal sneller waren dan Leontien van Moorsel tijdens de seizoensopening. Zes bier, wie dronk er zoveel bier in het café terwijl hij eigenlijk zou moeten trainen? Jan Ullrich. Hij is dik en depressief. Ik heb een wielerpakje, toen ik dat droeg, werd ik Jan Ullrich genoemd. Maar ik spin in de winter. Ik ben geen Jan Ullrich. Ik heb ook nog een ander pakje gedragen dat veel mooier was. Maar toen zat ik langs de klim van de piramide naar de Ronde van Midden Nederland te kijken en riep één van de renners in volle koers naar mij: "Hé, Danilo Hondo!" Hè verdomme, alweer doping. En voor dit jaar weet ik het al helemaal niet meer. Ontwerpt er nog iemand flitsende pakjes? Ik luister weer even en het gaat over de seizoensopening. Alstublieft geen Dries van Agt dit jaar bij de opening. Dat heeft een af-

schrikkende werking op jonge wielrenners die wel lid van het Ledig Erf zouden willen worden.

Dan opper ik een zevende biertje te bestellen. Maar iedereen moet naar huis. En ik? Ik ga naar de girostent onder de Dom. "Vind je een shirtje van Landbouwkrediet mooier dan dit ouwe Campagnolo-ding dat ik nu aan heb?" vraag ik de verkoper daar. "Ja natuurlijk, Bobbie Traksel, man! Die rijdt daar dit jaar. Kuurne-Brussel-Kuurne, Luik-Bastenaken-Luik, die gaat hij winnen."

Thuis kijk ik in de koelkast, als ik nu nog een biertje neem..., overleef ik deze avond ook nog wel. Ik wil pieken in de Charly Gaul, van lezen komt toch niets meer, en mijn plantjes hebben geen behoefte aan gebabbel. Wel zijn er nu hogere wezens in mijn huis, ze staan naast het aanrecht en zeggen dat ik komende donderdag moet gaan spinnen. Joho! Het is winter.

Joeri

VRT COMMENTAAR

RVV 2001:

Ge moet al gelijk na de Drie-Daagse van de Panne beginnen met koolhydraten en suikers op te nemen. Zodat uwe beentjes serieus kunnen zwellen.

Parijs-Roubaix 2001:

Als een renner blijft liggen is het ernstig, bij voetballers is dat anders.

Parijs-Roubaix 2001:

Mattan krijgt het nu ook op z'n sijskes.

Veldrit Koppenberg 2001:

Dan zit de verzuring tot achter uw oren.

Brabantse Pijl 2002:

Tshmil op kop en raapt daar een Pools lijk op.

Giro 2002, Giro:

't Is gedaan, 1 minuut, doe de boeken toe.

ONTMOETINGEN IN DE WIELERWERELD

DE PELGRIM EN DE MADONNA

De meest romantische omschrijving van wielrennen die ik ken schreef Dino Buzzatti in 1949: ‘wielrenners zijn pelgrims, op weg naar een hele verre stad die ze nooit zullen bereiken’. Maar ben je als wielrennende pelgrim of pelgrimmende wielrenner op weg naar DE Madonna, dan ben je meestal voor zonsondergang weer thuis.

Elf kilometer ten zuiden van Bellagio, 750 meter boven het Comomeer bevindt zich een kapel ter ere van de Madonna del Ghisallo, de beschermvrouwe van de fietsers. Een verplicht reisdoel voor elke wielervriend.



De kapel van de Madonna del Ghisallo

Wielrennen is een overwegend katholieke sport. Zonder katholieke achtergrond rij ik in deze wereld van heiligen en wijwaterkwasten vaak met verwondering rond. Soms voel ik me een ontdekkingsreiziger in een land waar men nog nooit een blanke noorderling heeft gezien. Ik heb geruchten gehoord van onbekende gebruiken en rituelen maar deze met eigen ogen te zien en mee te maken is vaak een grote sensatie.

Wanneer ik in de fraaie najaarszon wegfiets van het meer van Lugano ben ik me ervan bewust dat ik voor de eerste keer een echte pelgrim ben. Ik ben op weg naar de DE Madonna, naar de kapel waar Chippolini zijn regenboogtrui naar toebracht en waar de fietsen van Coppi en Bartali hangen. De tocht is geen uitputtende odyssee. Fietstochten hebben voor mij niet de status van boetedoening. Na 14 km bijna vlakke weg ben ik in Menaggio, aan het Como meer. Daar neem ik de pont naar de overkant, naar Bellagio. Ik tref het. De pont die het eerste vertrekt heeft de naam ‘Ghisallo’.

Vanaf de kade in Bellagio gaat het alleen nog maar bergop. Ook zonder bordjes is de weg eenvoudig te vinden, hoewel ik weinig herken van het parcours van de Ronde van Lombardije die hier de laatste jaren langskomt. De klim is steil, maar niet slopend. Na 10 km, met een relatief vlak stuk in het midden, staat de kapel plotseling aan de linkerkant van de weg. Er is veel meer uitzicht over het meer dan ik ken van de tv-reportages. Maar



Stilleven met Madonna en oud vrouwtje met rozenkrans

de tribunes en toeschouwers ontbreken en de pastoor hangt niet aan de klokken-touwen zoals ie wel doet als de Ronde van Lombardije langs komt. Het is er kalm en vredig op deze september dag. Direct vóór de kapel zijn er geen parkeerplaatsen, wel fietsenrekken. De klokken in de toren lijken aan fietswielen te hangen.

Binnen is het donker, de kleine hoge ruimte is slechts verlicht door van die kleine 'here-jezus'-lichtjes en een paar stompjes kaars. Op een bankje prevelt een oud vrouwtje gebeden, achter een hekwerk is vaag het beeld van DE Madonna te onderscheiden. Op het eerste gezicht een gewone doorsnee kapel voor een heilige, ik mis alleen de geur van wierook.

Maar als mijn ogen aan de duisternis gewend zijn zie ik de fietsen tegen het plafond hangen, truien met de Italiaanse vlag en de regenboog, roze truien, gele truien, vaantjes en kleine portretten, heel veel kleine portretten met gezichten in alle leeftijd categoriën, wanden vol. Hier han-

gen de relikwiën van het Italiaanse wielrennen. De fietsen van Coppi, Bartali, Moser, Gimondi en Motta, de truien van Chipollini en Ballan. Maar ook Hinault, Indurain, Merckx en Anquetil hebben een plaatsje gekregen en dat is prima, de grootste niet-Italianen (mits rooms-katholiek) mogen hier natuurlijk ook hangen. Ik ontdek slechts één dissonant in deze symfonie van

Italiaanse glorie en romantiek: de regenboogtrui van Cadel Evens. Geen idee of hij katholiek is, maar hij is geen Italiaan en zeker geen renner van het kaliber van de andere niet-Italianen. De pastoor heeft hier duidelijk niet goed opgelet.



Het rijke Italiaanse wieleren



Kampioenen en nog meer kampioenen

Weer buiten bekijk ik een aantal borsten en standbeelden en geniet van het uitzicht over het meer en de bergen. Het wielermuseum laat mijn hart ditmaal niet sneller kloppen, de compacte hoeveelheid wielergeschiedenis in de kapel was genoeg voor vandaag. Ongeveer 100 m verderop is een ruime lege parkeerplaats. De kiosk is dicht maar er is wel een automaat waar je hompen regionale kaas en brood uit kunt halen, direct naast een aftappunt voor verse melk. Energie repen en isotone dranken behoren niet tot het assortiment.

Op de weg terug naar Porlezza aan het meer van Lugano maak ik nog een ommetje. In de afdaling van Carlazzo moet ik afstappen om doorgang te verlenen aan een rouwstoet die de gehele weg vult. Het hele dorp is uitgelopen. De

pastoor, aan het hoofd van de zeker 200 personen grote menigte, gaat voor in de gebeden, met de hulp van een megafoon. Achteraan strompelt ook de dorpsgek mee. Ik voel me een figurant in een beroemde Italiaanse film en kijk in het rond of ik de camera's kan zien staan.

Heilige madonna's, relikwiën, oude vrome vrouwtjes, pastoors met megafoons, paapse rituelen: ook voor een wielrennende pelgrim kan het te veel worden. Zodra de stoet voorbij is stort ik mij verder in de afdaling. Aan de voet wachten wijn, kaas en worst, een geliefde en een prachtige zonsondergang aan het meer van Lugano op me, als welverdiende beloning voor een pelgrimmende wielrenner.

Uw redacteur en route: Jan

INTERVIEW PARTNER ANNEKE EEN SCHITTERENDE COMBINATIE

‘Hoe verloopt Anneke’s leven na haar actieve fietsloopbaan’? vroeg Yvonne de vorige keer in het interview ‘de partner van’ zich af. Na anderhalf uur wisten we het!

Wie is Anneke Francke?

“Zo’n 51 jaar geleden ben ik in Oostkapelle geboren en woon nu al weer sinds 1983 in Utrecht. Ik ben de partner van Erik en de moeder van onze zonen Leijn (12) en Niek (10)”, zegt ze met zichtbare trots kijkend naar de drie mannen die achter de schuifdeuren met elkaar ravotten.

“Ik werk op het Onderzoeksinstituut NIVEL als programmaleider ‘Verpleging en Verzorging’ en ben ook hoogleraar ‘Verpleging en verzorging in de laatste levensfase’ aan de VU. Ik ben zo iemand die fluitend naar haar werk gaat. Ook ga ik graag naar (Italiaanse) films en houd ik van lezen”.



Fietstalent Leijn wordt in 1999 en 2001 aan de fietsclub gepresenteerd en pas in 2004 ook Niek

Hoe ken je het Ledig Erf?

“Erik en ik woonden vroeger in het hofje aan de Gansstraat. Het Erf was een belangrijk deel van ons bestaan: we zaten er vrijwel elke dag.

Daar zagen we steeds die renners terugkomen en gezellig een biertje drinken: dat

sprak ons wel aan. Ik ben van 1994 tot 1998 lid geweest; ik reed eerst bij de A’s en later bij de B’s. In 2000 zijn we naar Tuindorp verhuisd en werd de afstand groter; daarnaast is het lastig fietsen wanneer je net een baby hebt gekregen.



Rechttoe-rechtaan fietster Anneke heeft toch nog even tijd voor een blik opzij

Ook werd het werk steeds drukker. In het begin vond ik die keuzes wel lastig maar daarna miste ik het fietsen niet meer. Ik reed destijds met de andere LE-vrouwen zoals Maaïke, Monique, Cecile en Hanneke en ook Harry was van de partij.” Op de openingfoto van 1999 zie je Anneke en Erik zitten met Leijn en in 2001 een trotse vader met Leijn.

Wat ben je voor een fiets(t)er?

Daarvoor moeten de schuifdeuren even open. Erik: “je bent een rammer, iemand die hard kan rijden, niet zozeer fanatiek

maar 36 km/uur samen met Peter Verhal-
len rijden was helemaal geen probleem”,
zegt ie met enige trots.

Anneke vervolgt: “we reden ook een keer
de (KNWU) gentlemen koppeltijddrit bij
Wijk bij Duurstede: dat ging wel lekker.
Ik kan heel goed op het vlakke rijden; de
heuvels vind ik minder. Ik ben een echte
rechttoe–rechtaan fietser.”

de eerste Weihenstephaners, grote glazen
dus.

Samenleven met een Ledig Erfer?

“Prima, maar eigenlijk is het niet echt
bijzonder: we doen gewoon allemaal ons
ding. Ik fiets mijn rondje van 25 km per
week, de kinderen gaan ook steeds meer
hun eigen gang en Erik fietst met de club.



‘Harde kern’ van de club aan tafel bij Leo in Vielsalm

Wat vind je van het Ledig Erf?

“Ik kom er nu niet vaak: je kunt binnen
geen gesprek meer voeren met die vrese-
lijke harde muziek. Jammer genoeg is het
terras nu zo ver weg van Tuindorp. Ik
heb goede herinneringen aan de gezell-
igheid en aan onze bezoeken aan Leo in
Vielsalm. Ik heb de LBL destijds wel
willen rijden maar vanwege een blessure
heb ik toen de begeleiding gedaan. Ook
ben ik met de Marmotte mee geweest
als verzorgster. Het Ledig Erf was toen
een kleine gezellige club met een ‘harde
kern’ “. Erik pakt een fotoboek en weldra
komen de mooie herinneringen aan de
eettafel weer naar boven. Hij serveert

Aan het eind van de dag komt het alle-
maal weer samen”, zegt ze met een glim-
lach. “Alleen vervelend als het regent:
dan zijn we allemaal helemaal ontregeld!
De kinderen gaan ook steeds meer fiet-
sen: de eerste keer moest ik Leijn huilend
naar huis praten maar nu kan ik hem
nauwelijks meer bijhouden op zijn race-
fiets.

Erik is laatst met Leijn op fietsvakantie
geweest”. “Jaaaah: 67 km/uur in de
afdaling” zegt Leijn trots terwijl Anneke
even slikt. “Nu Niek nog”. Niek hoort
zijn naam en buigt zich over de foto’s:
”hé, ben jij dat op die fiets, mama?” zegt
ie met interesse.



Leijn fietst zijn moeder er al bijna uit, maar een oude foto van zijn moeder lijkt nog best aardig

Welke geheimen zijn er over Erik?

“Tijdens een fietstocht in 1995 op Kreta werd het wel spannend met Erik: hij stond toen niet voor 11 uur op zodat we steeds op het heetst van de dag fietsten. Als je dan achter iemand aanfietst ... die dan ook nog niet inhoudt ... Een stedentrip met de kinderen is op dit moment heel wat leuker! Lekker snel met die TGV”.

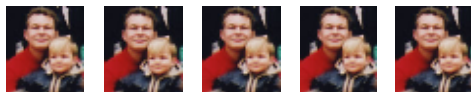
Mis je het fietsen?

“Ik mis het fietsen met het Ledig Erf nu niet. Als de kinderen wat ouder zijn, wil ik wel weer eens meerijden. Dan zou ik het wel eerst moeten opbouwen: met mijn wekelijkse rondje van 25 km en af en toe de roei-machine is een rondje van 70 km nu wel erg zwaar. Ik zou dan eerst weer gaan beginnen met spinnen. Voorlopig doe ik nu liever andere dingen. Zoals binnenkort met de kinderen naar Parijs: dat is nu leuk om te doen”.

Leijn komt binnen en buigt zich slinks nieuwsgierig over de foto's van zijn vlotte moeder aan de tafel bij Leo. Anneke glimlacht.

Wie is de volgende partner?

“Ik ben benieuwd naar ‘Klaartje van Robin’. Robin heeft zoveel lichamelijke pech gehad; het is bijzonder om te zien hoe hij steeds weer opkrabbelt. Ik vraag me af: hoe is het leven met zo’n langdurig revaliderende man?”



Motto

We knabbelen aan de versnaperingen en danken Anneke voor het gesprek. Tijdens het gesprek loopt Erik af en aan met verse biertjes en nootjes en regelt onder-tussen subtiel de kinderen zodat we aan praten kunnen toekomen.

Is hiermee nu de vraag van Yvonne ‘hoe verloopt Anneke’s leven na haar actieve fietsloopbaan’ volledig beantwoord? Het antwoord staat in de laatste regels van Anneke’s oratie van 2010: “Erik, jou wil ik ook bedanken voor het aandeel dat je levert aan de zorg voor onze kinderen. (...) Met een man waar je de zorg mee deelt, vormen gezin en carrière een schitterende combinatie!” De redactie



Niek : “ben jij dat echt op die fiets, mama?”

EEN NIEUW FIETSERLEVEN?

Toen ik enkele jaren geleden merkte dat ik geen prijs binnenhaalde met mijn 22 jaar oude stalen Koga roadwinner (ook al had ik zelf de verkiezing ‘oude fietsen’ georganiseerd) concludeerde ik in 2006 dat het tijd was voor een nieuw exemplaar. Ik koos voor hetzelfde type (model 2005) gezien geometrie, kwaliteit en trouwe dienst. Kaal aan de haak 8,6 kilo aluminium dus geen probleem wanneer ik later zelf nog wat kilootjes zou aankomen. Dan hoef ik ook wat minder bij te trappen in de afdalingen.



Nog onwetend van naderend onheil tijdens een CCR-weekendje

Het wordt zwart met koper en zilver, van de laatste nieuwigheden voorzien: licht sloping frame, triple butted, zadel in dezelfde kleur. Er is veel zorg besteed aan het frame en bijna geen enkele buis blijft rond maar ovaal, afgerond rechthoekig en verlopend.

In vol vertrouwen geef ik mijn rode fiets in ‘eeuwig’ bruikleen aan vriend Jack die op medische advies wat meer moet gaan fietsen. Alleen het zadel moet ie hoger zetten: er zijn al nieuwe rem-/schakelhandels, nieuwe derailleur en – hoewel met wisselend succes – nieuwe rode wielen. Je ziet hem nog wel eens rijden in de buurt van Houten ...

Hiermee zou mijn stukje kunnen eindigen met: *‘en zij reden nog lang en gelukkig’*.

In 2009 ontdek ik bij het poetsen een klein plekje op de lak in de staande buis onder het zadel. Joris (Kok) en Wim kijken er naar en zeggen ‘mmm’. Nu ben ik een efficiënte poetser: ik houd mijn fiets altijd in de autowas zodat na een dagje opdrogen een liefkozend strelen met een droog doekje volstaat om het ros weer te laten glimmen. Ok, bij ketting en tandwielen lukt dat wat minder maar ja die moet je toch regelmatig vervangen. Met lichte olie en hard trappen in de tussentijd verlaten de meeste olieresten de ketting vanzelf door de bekende middelpunt vliedende kracht.

In september 2010 blijkt het kleine plekje uitgegroeid tot een flink stuk bobbels. Nu



Lakschade en corrosie op ‘koperen’ fiets

buigt het duo Joris & Wim zich wat dieper over het rood koper: ‘corrosie van het aluminium’ is het vernietigend oordeel. Serieuze zaak! “Daar kan je niet ‘eeuwig’ mee blijven doorrijden”.

Ik zie mijzelf al halverwege een afdaling op de



In Ardennen onbezorgd hellingen kunnen nemen

Ardennekeien gracieus door het frame zakken, gelijk een niet nader te noemen Ledig Erf veteraan door zijn wiel. Spectaculair voor het effect maar slecht voor het gestel. Mijn trouwe koperen metgezel is ineens getransformeerd tot een onbetrouwbaar gewei.

Wat nu te doen? Mijn financiële situatie is redelijk maar ook weer niet zo, om zomaar een nieuw exemplaar te bestellen en het koper een langzame dood te laten sterven aan de muur. Ook ben ik jurist.

Op de Bike Motion beurs geeft de medewerker van de Kogastand hoog op over de hoogste kwaliteitsnormen en de eeuwige garantie op het frame. Op mijn vraag wat te doen als er dan toch sprake is van een ongewenst gebrek, kijkt de jonge enthousiaste medewerker mij ongelovig aan, verwijst mij door naar de dealer en gaat enthousiast door met zijn verhaal over het prachtige nieuwe kwaliteitscentrum van het bedrijf.

Een email van Wim levert slechts een koele reactie van Koga op: beursmedewerkers kunnen geen oordeel geven en op een frame van 2004 (dat moet dus 2005 zijn) gaven we toen slechts 2 jaar garantie. Dan maar zelf een (nette) email

schrijven, het geval duidelijk uitleggen en verzoeken om een passende oplossing. Weer zo'n koele mail: "u kunt de voorwaarden van de garantie nalezen in het instructieboekje". Een nieuwe email met meer aandrang op een echte oplossing en de redenering "de fiets nu al moeten afdanken lijkt me niet een goede uitkomst van de aanschaf" en wellicht ook de ondertekening met mijn juridische titel snijdt hout: men biedt een nieuw frame aan voor een 'coulanceprijs'. "Wij hebben verzuimd dit in onze vorige email te melden. Wij bieden u hiervoor onze oprechte excuses aan."

Het aanbod is een gelijksoortig frame van 2010 voor 400 euro, geel, overzetten zelf te doen/te betalen. Gelukkig niet die van 2011 want dat is gifgroen.

Toch even slikken maar er gloort hoop. Ik ben binnenkort jarig en goede doelen zijn tegenwoordig helemaal in!

Collecte

Mijn vele vrienden zijn genereus: samen met de kerstenvelop van 2010 levert de 'collecte' (in fietsbonnen van Kok of harde euro's) ruim 500 euro op, genoeg voor een nieuw frame en enkele noodzakelijke onderdelen.

Precies op mijn verjaar-dag geef ik mijn trouwe koperen Koga af aan het duo Joris&Wim, met een passende glimlach: "ik laat me graag verrassen zo rond mijn verjaardag". Ik kom hier al jaren.

Ruim anderhalve week later zie ik Wim buiten uitpuffen en dan kan ik het niet meer houden. "En?", "Kom maar langs".

Geel: mijn nieuwe fiets

Daar staat ie dan: mijn nieuwe fiets: sig-



Nieuwe fiets en forsythia kleuren fraai bijelkaar

naalgeel met zwart en zilver design. Moderner met die achtersvork, gebogen gelijk twee fraaie vrouwenbenen. Op de rekening een nieuwe trapas (leek me als sprinter verstandig) en nieuw voorblad. Maar verder heeft Wim alles gratis voor me overgezet, zegt hij met een gulle glimlach. Het stuurlint heeft ie ook nog even vernieuwd. “De derailleurkabels wil je vast wel zelf doen”.

Wat ben ik blij en opgelucht: uitstekend gedaan heren! Een flinke vette slagroomtaart met fietsfoto is hun deel en een bloemetje voor Wim. Grote klasse!

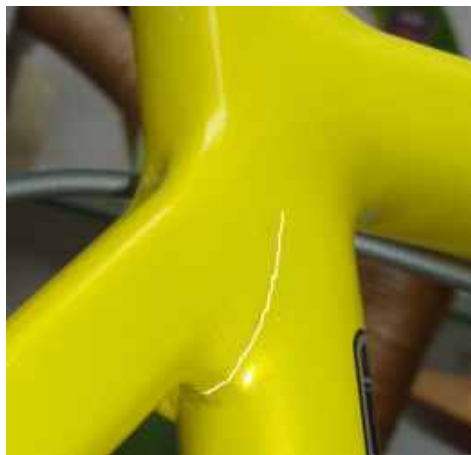
Harry vraag ik om de derailleurkabels af te stellen: hij is fijnmechaniker. Een opleiding ‘repareren van vliegtuigmotoren’ heeft ie trouwens ook (handig als ik ooit nog eens een motortje nodig heb). Alles staat daarna perfect en een nieuw fietserleven ligt voor mij.

Groen: de eerste rit

Zondagochtend gauw nog even de fiets in de was zetten: dat felle geel is nogal besmettelijk en de weg is vochtig.

Maar wat zien ik?: een flinke kras in de staande zadelbuis. Dat is niet de bedoeling na die paar kilometer naar Harry. Precies op de las! Dat lijkt een scheur!

Een lichte ongerustheid maakt zich van mij meester wanneer ik naar het Erf rijd. Ik zal toch niet op het Erf gracieus door het frame zakken? Met een gevoel van trots en lichte aarzeling toon ik mijn nieuwe fiets. De fiets voelt vertrouwd aan: zelfde frame en het zadel en stuur zijn direct overgezet. Vandaag maar rijden op soepelheid en vooral niet sprinten. De fiets geeft geen krimp.



Nieuwe fiets met nieuwe lakschade (ingekleurd)

Rood: boze dromen

‘s-Nachts komen die Ardennendromen weer terug en de kras wordt een scheur. Maar Wim zegt later: “vooralsnog een kras maar wel in de gaten houden hoor, vervelend”. Toch maar even gemeld aan Koga: geen enkele reactie.

Vrijdag rijd ik nog een rustig winterrondje met Jan en op de Gooijerdijk begint de fiets ineens te zwabberen. Het zal toch niet? Toch aan zo’n nieuw groen frame? Later op de avond nog eens gekeken en oef: het is een afloper. Meestal gaat mijn band met één scheet leeg.

Zijn die nieuwe achterbenen dan zo delicaat dat elk pufje minder, meteen wordt gevoeld?

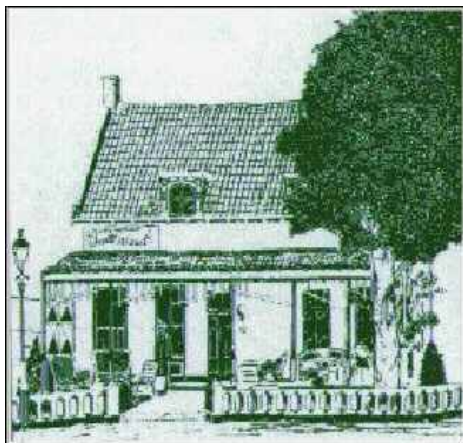
Otte

BESCHOUWINGEN EN ACTIES VAN DE VOORZITTER

ZONDAG 13 FEBRUARI 2011

Hoewel nog geen lente, het begint te kriebelen. Voor het eerst dit jaar meld ik me op zondagmiddag om één uur aan op het Ledig Erf voor de zondagse rit naar Amerongen. Met meer dan dertig mensen starten we om één uur voor het rondje. Jaargang achttien.

Omdat de wind op de Achterdijk tegen was vormden zich al groepen die hier en daar over de volle breedte van de weg uitwaaierden. Naar mijn idee te gevaarlijk, nee dit was niet wat ik wilde dus besluit ik om voor mij een gat te laten vallen. Zodra dit opgemerkt wordt door de fietsers achter mij sprinten ze mij voorbij. Totdat ik alleen met Henriëtte overblijf en wij samen de tegenwind voor lief nemen. Wij mijmeren over die goede oude tijd bij de fietsclub waarbij sociaal gefietst werd in drie groepen, de A, de B en de C. Iedereen is nu A of wil dat worden. De C-groep lijkt niet meer te bestaan. Vandaar deze pagina. Ik wil de C-groep terug en geen moeite meer doen om B te worden. Zondags met fatsoenlijk weer lekker een stukje fietsen. Ik wil mezelf in Amerongen op het terras van Buitenlust belonen met koffie en misschien een heerlijke appeltaart en bij terugkomst op het Ledig Erf een biertje drinken voor de nabespreking. Ik zoek medefietsers die dit ook willen. Lekker sociaal fietsen buiten het grote peloton in een groep niet groter dan 10 mensen en op elkaar wachten als er iemand pech heeft of het niet bij kan houden. Natuurlijk moet je nog wel flink fietsen, de afstand blijft 70 km. Ikzelf zal meer gaan fietsen als ik zondags weet dat er een C-groepje is en ik niet op de Achterdijk al moet afhaken.



Buitenlust in Amerongen voor al uw ravitaillering

Daarom heb ik een emailgroep opgericht zodat iedereen die dat wil anderen kan informeren als hij of zij zondags met het C-groepje mee wil. Meld je bij mij aan als je belangstelling hebt.

Onze voorzitter: Michiel Galama
Michiel@galama.nl

LEDIG ERF ZESLETTERGREPIGHEID

*De weg blijft maar stijgen,
de berg lijkt wel eindeloos,
zit iedereen al stuk?
Nee, onze Utrechtse wielermaniaci
hebben nog overschot tot hun geluk.*

Met dank aan Drs. P.
Uw literatuur redacteur Jan

OVERWINTEREN IN LUCCA-12

Vanaf begin januari bewoon ik met vrouw, tegelijk vriendin Mary-Anne een prettig appartement in het Centro Storico van Lucca, Toscane. Op de begane grond, met tuin (met Steenuilen!) en met alle voorzieningen op korte (loop) afstand. Paladino Meschi, de eminente fietsenman van Chronò Bikes kwam ons oppikken op het vliegveld van Pisa. Van hem betrok ik voor 4 maanden een goeie carbon-racer tegen een vriendenprijsje.

Het verblijf hier is werkelijk een groot genoegen! Er valt het één en ander aan erfgoed te bekijken en het is uitermate goed van eten en drinken op terrasjes, in de vele barretjes en restaurants, trattoria's etc. Bovendien blijkt Lucca een zeer belangrijk centrum van het Toscaanse wielrennen.



Opvallende verschijning op terras t.o.v. de Italianen, wier kin, benen en ballen wel glad zijn.

Het is natuurlijk geweldig om in deze periode van het jaar juist in deze omgeving je fietskilometers te kunnen maken. Hoewel de nachten nog fris zijn wordt het overdag tot nu toe zo'n graad of 11 à 15, doorgaans onder een mild zonnetje; dat gaat toch al een beetje richting lente.

De ruime regio rond Lucca biedt de nodige diversiteit aan mogelijke routes. Fietsmaat Dario heeft er 120 in zijn Garmin staan. Spekkie voor het bekkie van ons eigen fameuze fietsroutologisch fenomeen Vreeken, in het bezit van dezelfde machine. Hij is hier ter plaatse immers ervaringsdeskundige.

De lokalen kiezen uit al die mogelijkheden mede al naar gelang de weersomstandigheden. Er zijn enkele classics bij die weliswaar altijd kunnen maar vooral in de wintermaanden worden verkozen. Een aantal van die parkoersen ligt in het bergachtige gebied aan de noordkant van de stad, daar waar het eigenlijk nooit te koud wordt omdat elk beetje zon er de wegen en de spieren verwarmt. Daar liggen ook de villa's, o.a. van (ex-)coureurs Michele Bartoli, Mario Cipollini, Lars Michaëlsen en Jörg Jaksche, beide laatsten overigens onlangs gerepatriëerd.

Van al die mogelijke routes reed ik er inmiddels een paar van, o.a. over de Matreia en de Piccolo Mortirolo (dan weet je wel hoe heftig het daar omhoog gaat ...).

Prachtig rijden over zeer rustige wegen tussen de olijfgaarden etc. door,



Joep fietst al jaren in Lucca!



De mountainbike is hier een zeer bruikbaar vervoermiddel.

allerlei eeuwenoude dorpen passerend en met aldoor prachtige vergezichten. Al zijn sommige tussenstukken een beetje druk met autoverkeer. Duidelijk merk je dan toch dat de Italianen aan fietsers heel erg gewend zijn, eigenlijk geen probleem dus. Andere echte winterroutes gaan richting Viareggio aan zee. Of, zoals ik vandaag (10 februari) heb gedaan Lungo Mare, een fietsracebaan in optima forma vanaf die gekende badplaats Viareggio tot voorbij La Spezia, de woonplaats van sprinter Alessandro Petacchi. Ik deed er met Dario nog een beklimming naar Monte Marcello bij, een pracht plaatsje in wat al Ligurië is. Heen en terug goed voor 96 kilometers.

Omdat het langs de kust enkele graden warmer is dan in de directe omgeving van Lucca verkiezen de Italianen vaak juist hier hun noodzakelijke meters te maken. Meestal gaat dat in grote groepen, heel vaak van gesponsorde gezelschappen. Daarvan rijden er hier zo'n 15 van in de rondte. Leuk om een tijdje bij die gasten aan te sluiten.

Er is uit die gelederen veel belangstelling voor mijn (nieuwe) Gaul-pakkie; het zou

(eventueel) ook vanwege mijn vloeiende stijl kunnen zijn, of mijn Taliban-baard. Daarvan zie je er hier niet veel; bij de Italianen zijn kin, benen en ballen glad.

Een aantal van de meer geaccidenteerde parkoersen is voor verreweg de meeste Italianen duidelijk nog te fris. Dan ben ik toch minder een watje. Maar ik kan het me wel een beetje voorstellen (als je toch de keuze hebt). Zo reed ik dus wel

alleen de route door de zwaar beboste en dus schaduwrijke routes over Gomitelli (waar ik de eerste keer nog vanwege een forse aardverschuiving rechtsomkeer moest maken) en verder over de Passo Luccese.

Ook de zeer bekende testberg Monte Serra (Thomas Dekker) ten zuiden van de stad was slecht beklant door coureurs. Daar reden deze week slechts enkele BMC-profs in de rondte, in een gefilmd testsessie. Met een noodgang kwamen die gasten voorbij. Zo werd ook mijn gespartel genadeloos vastgelegd voor de eeuwigheid. Maar who cares?

Het leven is hier vurrukkulluk! Joep



Joep genadeloos vastgelegd vlakbij de Monte Serra.

LEDIG ERF 100 JAAR

Op 1 december bestond het gebouw aan het Ledig Erf waarin zich het café bevindt, precies 100 jaar. Wie kent niet de steen die daaraan herinnert, gelegd op 1 december 1910 door de toen 8-jarige Ant. Hendr. Meijers?



Op woensdag 1 december 2010 zaten de drie dochters en een schoonzoon van de heer Meijers zaliger aan de stamtafel van het café om samen met Edie en Anna-Liisa het glas te heffen op het feit dat hun vader de eerste steen nu 100 jaar geleden voor het pand heeft gelegd. Natuurlijk een bijzonder feit om samen met je familieleden te kunnen vieren dat de naam van je vader is verbonden aan zo'n bekend pand.



Drie dochters Meijers bij hun vaders steen

Ook anderen wilden aandacht geven aan het pand dat ook voor hen en voor de stad zo'n karakteristieke waarde heeft. Op deze historisch bijzondere plek waar in 1122 de Vaartse Rijn werd gegraven

om Utrecht weer een verbinding met de Lek te geven, nadat de Kromme Rijn, waardoor Utrecht een open handelsverbinding had, bij Wijk bij Duurstede was afgedamd (ongeveer ter plekke van het sluisje waarover wij wekelijks rijden). Opgeluisterd door een muzikant die bij het beeldje van Herman Berkien zijn harmonica beroerde, werd op 10 december 2010 (decimaal foutje?) geprobeerd kort stil te staan bij de steen en werd een korte historie van het gebouw geschetst. Dit ging met iets meer uitbundigheid gepaard dan de eerdere viering.

Daarna togen de aanwezigen op uitnodiging van Jacob naar het Louis Hartloper Complex, om daar met een aantal genodigden, herinneringen op te halen vanwege hun jarenlange verbondenheid met het gebouw. Men zag daar diverse mensen van het begin van de fietsclub die graag even het glas wilden heffen op deze bijzondere gebeurtenis. Otte



Oudgedienden Kees V. (van de vroegere wandschildering), Anton ('huisdichter') en Loet ('historisch lid') heffen het glas in het LHC.

WILLEM II – GAZELLE

In augustus 1968 fietste ik vanuit Gouda heen en weer naar Praag. Mijn tenue bestond uit een sweater en een lange broek met ingenaaid zeemleer. De fiets was een Gazelle met vierversnellings-derailleur en een sportstuur. Op de terugweg slapend in Karlovy Vary naast mijn fiets in een tweepersoons huurtent werd ik 's-nachts gewekt door aanhoudend vliegtuiggeronk: de Russen waren binnengevallen.

De volgende dag belandde ik tussen demonstraties en tanks. 's-Avonds hield de bij de grensovergang verzamelde westduitse pers mij voor een vluchtende Tsjecho-Slowaak, mede vanwege een grote Tsjechische vlag op m'n bagagedrager.

Het jaar daarna deed ik dezelfde tocht. Met dezelfde fiets maar nu in koersbroek en echt wielershirt met zakjes en knoopjes op de rug en opgestikte letters.

Mijn vader had als sigarenwinkelier goede kontakten met de Willem II fabriek. Een briefje met m'n plannen bleek genoeg. Per post kwam er van de Willem II Gazelle ploeg een shirt binnen. Met excuses dat het al enige malen door een ploeglid was gedragen. Met blikjes Willem II sigaren voor mijn Praagse vrienden op de heenweg en Supraphon platen op de terugweg verliep deze tocht vlekkeloos. Jarenlang heb ik ermee rondgereden. Veel naar en in Oost-Europa. Zo ook in 1983 toen ik met Jacob (en Marc) naar de Zwarte Zee fietste (zie foto).

Kortgeleden kreeg ik even een brok in mijn keel toen op de voorpagina van een landelijk ochtendblad een grote foto stond met hetzelfde shirt om de schouders van de net overleden Peter Post.

Het mijne hangt nu in de galerij van wielershirts, in 'langdurig bruikleen' van etablissement La Haute Fourche. Loet



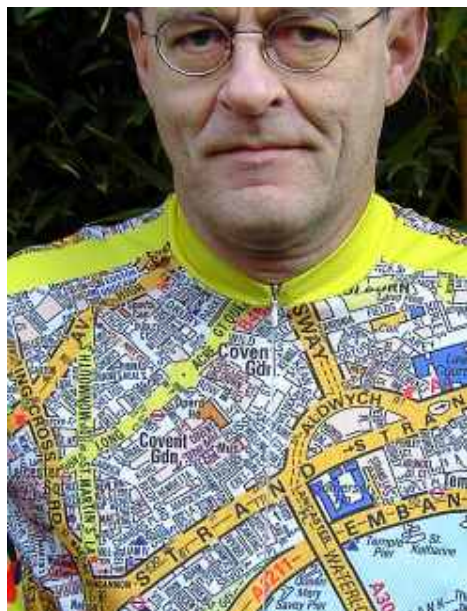
Twee jongemannen: links Loet met het blauwe Willem II shirt, rechts Jacob in een rood café Ledig Erf shirt

MIJN MOOISTE SHIRT



LAURENS

Welnu. Op de foto zie je hoe ik in de ochtend van 15 december 2007 mijn aanstaande vrouw Els het bruidsboekje kom overhandigen. Met een smoes had ik eerder een pakketje kleding bij broer Sietse gebracht en omdat mijn stadfiets die bewuste ochtend zogenaamd een lekke band had pakte ik snel even mijn racefiets om het boekje te gaan halen. Bij Sietse heb ik mij snel kunnen omkleden en samen met hem heb ik het bruidsboekje gehaald. Het smoking-fietsshirt had ik speciaal voor ons trouwen gekocht en heb ik tot op heden niet meer gedragen. Ik bewaar er dierbare herinneringen aan, want die ochtend was de start van een geweldige dag, een heerlijk feest en een heel gelukkig huwelijk!



JOOST

In een televisieprogramma over de beroemde stratengids 'London AZ' reed presentator Nicholas Crane in dit bijzondere shirt door the streets of London. Als kaarten-freak, fietser en grafisch vormgever moest en zou ik natuurlijk zo'n shirt hebben. Na heel wat googlen en mailen is dat ook gelukt.



PASCAL

Het shirt heb ik gekocht in Penne (Italië) bij de eigenaar (oud baasje) van een fietsenzaak (shirtsponsor) die een eigen team had ergens in de 80-er jaren... hij had een hele stapel liggen, gloednieuwe Castelli wollen truien in plastic...



ALMAR

*Met de Fietskoerier bezorgd:
22 gesigneerde Mensjov shirtjes*



JOEP

Atala, een zeer beroemd fietsenmerk. Present vanaf de eerste uitgaven van de Giro d'Italia. De heer Luigi Ganna won op een Atala de allereerste Giro in 1909. In de jaren 70 was er ook een Atala-ploeg, waarvoor o.a. Urs Freuler reed. De foto is gemaakt in de fietsenwinkel van Paladino Meschi in Lucca. Hij is gepassioneerd van de wielersport. In zijn winkel veel foto's 'van vroeger', en er hangen wat oude shirtjes, waaronder die van Atala.

VRT COMMENTAAR

Ronde van Vlaanderen 2002:

Tafi werkt zo hard dat Sörensen weer in het patattenzakje komt.

Ronde van Vlaanderen 2002:

Tafi draait al een tijdje niet mee, hij is waarschijnlijk het geweer aan het herladen.

Ronde van Lombardije 2002:

De hele dag in de patatten en nu zit ie daar vooraan.

Tour 2002:

De La-Tour-ploeg was iedere dag mee in ontsnappingen en dat met in onze ogen pratkes van coureurs.

Brabantse Pijl 2003:

Koersen is wachten, en kunnen, en kunnen wachten.

Parijs-Nice 2003:

Vallen tijdens de klim, dat is straffe kost.

Paris-Roubaix 2003:

Daar gaat plaats te weinig zijn in het wiel van Museeuw.

Tour 2003:

Zabel, dat is een modelprof, die zal je nooit uit de chocoladekast hoeven te halen.

Parijs-Tours 2005:

Flecha weet als Devolder zijn tenen uitkuist dan moet je erbij zitten.

Tour 2006:

Ooooooh, dat is randje kantje.

Tour 2006:

Ze hebben schrik van McEwen, want die heeft al eerder afstand genomen van God en klein Pierke.

Giro 2007:

De fiets van Sella is een sleutelhanger.

Tour 2007:

Klöden in het reddingsbootje, maar dat is wel lek.

WK veldrijden 2008:

Met de ogen dicht naar beneden, maar wel op tijd open doen.

Omloop Het Volk 2008:

Het is gedaan, het varkentje ligt op z'n patatten.

E3-prijs 2008:

Ze moeten hem geen 40 meter geven want dan is ie ribbedebie.

WATJE ZEGT: BEN JE ZELF

Vroeger was het allemaal een stuk eenvoudiger, de term clubwatje riep meteen associaties op met Frank Wester. Verschijnt er één onverwacht wolkje op een zonovergoten lentedag, dan laat Frank zijn racefiets staan en sluit hij zich binnenshuis op. De laatste jaren, vooral sinds hij de 50 gepasseerd is, kunnen wij hem louter nog op bikkelachtig gedrag betrappen.

Zo koerst Frank tegenwoordig in de veteranencompetitie en ziet enorm af. Soms hapt hij zelfs in het asfalt waar dan weer schade aan het behang wordt opgelopen. Bij het spinnen gaat hij er vol voor en na 1 januari meldt hij zich natuurlijk weer af, dan moet er op de weg getraind worden. Kortom een metroman met een missie en clubwatje af.



Watjes die tijdens een fietsvakantie in Alcoy (2005) vergeten zijn waarvoor ze hier ook alweer kwamen

Het is natuurlijk ook wel heel erg makkelijk, en dus inmiddels achterhaald, om Frank steeds als prototype watje op te voeren. Zeker binnen een club als het Ledig Erf waar watjes floreren. Recent onderzoek toont aan dat gemiddeld 78% van de Ledig Erf populatie zich schaamteloos als watje manifesteert. Kortom, het wordt tijd om de beestjes bij de naam te noemen. Maar eerst steken we de hand qua watjesgedrag in eigen boezem.

** De Jan wil wel eens een koffiestop na 14 km peddelen;*

** Jeroen wil graag zeuren over kramp, vooral als het héél mooi weer is en hij niemand meer bij kan houden;*

** Ook al vindt Janine zichzelf amper een watje, toch heeft zij tijdens Parijs-Brest-Parijs 90 hele minuten geslapen en 90 minuten anderszins gerust. Mmmmm, er zijn slappere dingen gesignaleerd en dus moeten er betere watjes te vinden zijn! Om enige richting te geven*



Watje Beuving die de term rustpost tijdens LBL (2004) wel erg letterlijk neemt

aan wat wij zoal observeren volgt hier een willekeurige edoch zeker niet complete opsomming.

Wat te denken van de volgende gedragingen:

** Niet komen bosfietsen omdat je fiets vies wordt;*

** Tijdens Parijs-Roubaix in het beroemde bos van Wallers in het gootje rijden;*

** Verhuizen naar Den Haag of naar Amsterdam;*

** Een dubbelgeveerde MTB kopen nà het bosfietsseizoen;*

** Sowieso een dubbelgeveerde MTB kopen, tenzij je hem ook in de Alpen gebruikt;*

** Twee linkerschoenen meenemen naar spinnen;*

** Je laat afmelden voor het spinnen omdat je geen zin hebt;*

** Halverwege de Cricq ter hoogte van la Roche afdraaien... naar de camping, de douches zijn nu nog zonder wachttijd;*

** Halverwege een tijdrif pas beslissen of je meedoet;*

** Achteraf klagen over de gemiddelde snelheid bij Bobo Cycletours;*

** Als A-renner op woensdag om 7 uur meegaan omdat je half zeven zogenaamd niet haalt en dan de boel aan gort fietsen;*

** Het fietsen laten afhangen van de buienradar in plaats van gewoon naar buiten te kijken.*

Door dit soort gedrag missen watjes vaak hele mooie tochten en bovendien ook vaak die ene heroïsche tocht, waar nog jaren over gesproken wordt ...

Komen watjes in alle geledingen voor? Een C-watje valt natuurlijk minder op als zodanig, maar waarschijnlijk zijn er minder dan bij pakweg de A's. Want zou er een verband bestaan tussen haantjes- en watjesgedrag?

Er valt nog veel te onderzoeken. Daarom zal de watjescommissie het komende seizoen zorgvuldig observeren en optekenen, waarbij geen enkele methode geschuwd zal worden. Achter elke boom, elektriciteitskastje of muurtje langs de



Watjes Coenen en Bas na een copieuze lunch in het Atlasgebergte (Marokko 2006) terwijl er op dat moment ook zeldzaam mooi gefietst had kunnen worden

route zullen informanten hun werk in stilte uitvoeren. Vooral in de wijde omgeving van Leersum zal een zogenaamde vijfde colonne actief zijn. Onopvallende sujetten (in burger- of wielerkleding) gaan ieder gedrag dat ook maar iets van watjesgedrag in zich heeft aan ons rapporteren. In het volgende nummer gaan wij nader in op het fenomeen watje en de resultaten. Er zal dan genoeg materiaal verzameld zijn om te bekijken of er een eenduidige ordening gemaakt kan worden binnen het Ledig Erf qua watjes.

Wat J's.

VRT COMMENTAAR

Waalse Pijl 2008:

Boven komen en gelijk doorschakelen, dat is het verschil tussen een wielertoerist en koersen.

LBL 2008:

Daar zien we hem net buiten beeld.

Dauphiné 2008:

Gesink die zich weert als een duivel in een wijwatervat.

Veldrit Roubaix 2009:

Hij zat gevangen als een patat in de zak.

Veldrit Tervuren 2009:

De tong van Verstraeten hangt tussen z'n spaken.

Kuurne-Brussel-Kuurne 2009:

Ze zitten in de kopgroep zo rustig als een luis op een kam.

Milaan-San-Remo 2009, op de Poggio:

Pozzato, dat is alleen sturen, niet trappen.

Paris-Roubaix 2009:

En hij blijft maar geven, ze zullen 'm van z'n fiets moeten schieten om 'm te stoppen.

Paris-Roubaix 2009:

Als de duvel kinderen baart dan zijn het er velen.

Giro 2009:

En dan spuit de verzuring van de kuiten.

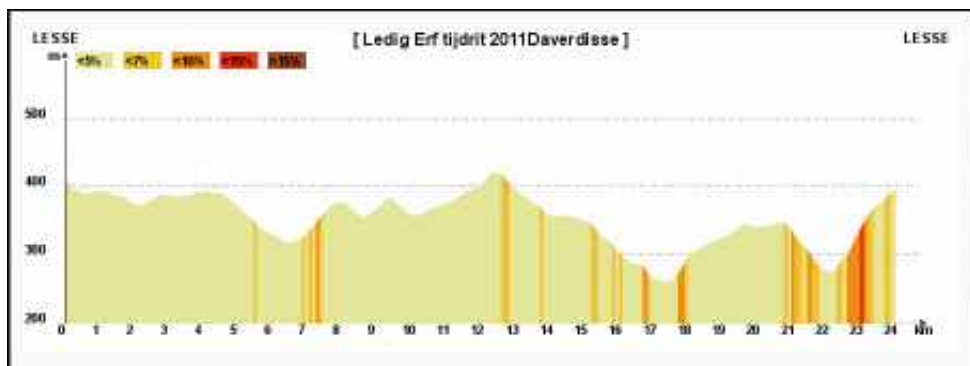
Ronde v. België 2009:

En kijk naar dat smoelen trekkertje van Vacance Soleil.

EEN TIJDRIT IN DE BELGISCHE ARDENNEN

14E LEDIG ERF TIJDRIT

De tijdritcommissie heeft het idee opgevat om dit jaar weer twee tijdritten te organiseren: één in het buitenland (de 14e Ledig Erf tijdrit) en de tijdrit bij de seizoensafsluiting, waarvan het parcours nog even geheim blijft.



De 14e tijdrit wordt verreden in de Belgische Ardennen, niet héél ver van huis en toch in een relatief weinig bezocht deel van de Ardennen, te weten Luxembourg. Iets ten zuidoosten van Dinant hebben we een mooi rondje uitgestippeld over plusminus 25 kilometer. We noemen het parcours gemakshalve naar het plaatsje Daverdisse, maar hier is niet de start en de finish. We willen natuurlijk bergop finishen! Zie voor een indruk het hoogteprofiel en het kaartje van het rondje.

De 14e Ledig Erf tijdrit zal plaatshebben op zondag 12 juni (dat is Pinksterzondag). Er is een leuke camping in de buurt, in Forrières, iets ten zuidoosten van Rochefort. Hier kunnen de deelnemers hun tentje opslaan indien je eerder wilt komen. Zie: www.campingrelaxi.be. Maar je kan natuurlijk ook elders onderdak zoeken. Nadere details over de tijdrit volgen later.

Er zijn weer veel unieke prijzen te winnen die eeuwige roem (binnen het Ledig Erf althans) verschaffen en beslist een aanwinst zijn voor je toiletinterieur! Dus komt allen!!!!

De tijdritcommissie



HOBBIES NAAST HET FIETSEN

Dit keer in deze rubriek: waarnemingen en overpeinzingen. Wat sommigen tijdens het fietsen (niet) zien, bekijken anderen weer via de camera. Een gedicht van de fietsende fotograaf Harry.

*Met onze ooglenzen zien wij alles
Met onze cameralenzen
kunnen wij insluiten wat we willen.
Van ver tot close tot micro
Omdat wij so far so near zijn en voelen.
Kunnen we dit zijn en voelen
ook creatief vorm geven.
De tijden en de openingen
bepalen vaak het positief.
De scherpte ligt vaak op 1/3 van de diepte.
De eerste fase is de negatieven.
De tweede is de ontwikkeling.
De derde is het resultaat,
van een juiste samenwerking,
van de factoren tot een positief.
Soms ben je stil - levend - beschouwend*

*werkend aan je object.
Dit vast te leggen in al zijn vormen van zijn,
zoals het vluchtende met een snelle tijd,
het bedachtzame met een klein diafragma,
het verwarrende met een autofocus,
het suppersnelle met een flits,
de ochtenden en avonden,
vanaf een stabiel tripot,
de steun die je nodig hebt,
’t rustpunt voor je motief en compositie,
voor een waarderend resultaat,
zodat je later kunt zien,
wat nu reeds voorbij is.
In deze druk van de tijd en het beeld,
vind je alle facetten die je helpen tot
Een fantastisch positief.*



SCHURENDE SCHAKELS

Otte's roddelhoek



- * Het antivries kan weer uit de bidons!
- * Ledig Erf brengt bij dit nieuwe spincentrum de gemiddelde leeftijd flink omhoog.
- * Bij de B's plots een gaatje laten vallen, doet de A's achterin wel even schrikken.
- * Die felle kleuren geel, groen en rood bij het spinnen maken het knap lastig om de dopingspuit te zetten.
- * Verstandige B's die bij harde tegenwind het rondje andersom rijden, krijgen dan halverwege de Amerongese berg ineens omgedraaide (W) A-tjes achter zich aan.
- * Ledig Erf is een mooi weer fietsclub!
- * Gehoord: het is verstandig om je hartslagmeter net onder de kotsgrens af te stellen.
- * Een leuke verdwaalde jonge dame extra bij spinnen, doet het hart van menige oudere heer sneller stromen (hè C.?).
- * Clenbuterol: vlees, u weet wel waarom.
- * Sommige LE-renners kunnen zich de kosten en moeite van zo'n volledige jaarlijkse lichamelijke test echt besparen, om het overgewicht vast te stellen.
- * Een schakel schuurt pas echt wanneer ie knarst.

FIETSKALENDER 2011

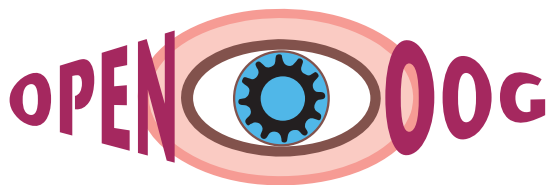
Activiteiten Fietsclub Ledig Erf:

Zondag	27 mrt.	Opening van het fietsseizoen	
Zaterdag	18 april	Randje Utrecht, 260km provinciegrens (inl. Janine Mariën)	
Zaterdag	23 april	De Bollentocht, 180km	Tocht v.d. Maand
Zaterdag	21 mei	Bush Classic (Pipaix), 45-175km	Tocht v.d. Maand
Zaterdag	11 juni	Boucle des Semois (Bertrix), 50-210km	Tocht v.d. Maand
Zondag	12 juni	Klimtjodrit Buitenland, 25km (inl. Janine Mariën)	
Zaterdag	18 juni	Rondje IJsselmeer in één dag 380km (inl. Gerco Meijer)	
Zaterdag	30 juli	Naninne-Rochefort-Naninne, 95-180km	Tocht v.d. Maand
Weekend	20-21 aug.	Rondje IJsselmeer in 2 dagen, 380km	Tocht v.d. Maand
Zondag	11 sept.	Bronckhorster Pijl, 180km	Tocht v.d. Maand
Zaterdag	22 okt.	Vlakke tijdrif + Seizoenafsluiting	

Overige activiteiten:

Zaterdag	2 april	Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen, Brugge (258km) / Ninove (147km)	
Zaterdag	16 april	Toerversie Amstel Gold Race, 50-100-150-250km	
Donderdag	2 juni	Steven Rooks Classic, Cyclosporive, 110-160km	
Zaterdag	4 juni	Waalse Pijl, Spa, Ardennen, div. afstanden	
Zondag	12 juni	Tilff-Bastogne-Tilff, 210km, Tilff, Ardennen	
Zaterdag	25 juni	Limburgs Mooiste, div. afst., Race & ATB, Heerlen	
Zaterdag	4 juni	Gran Fondo Ardennoise (E. Merckx) Hamoir, 165km	
Zaterdag	11 juni	Les Trois Ballons, Vozezen, 205km	
Zaterdag	2 juli	La Marmotte, cyclosporive, Bourg d'Oisans, 174km	
Zondag	10 juli	Dolomieten Marathon, La Villa, 138km	
Zaterdag	30 juli	Luik-Bastenaken-Luik (Le Champion), Luik, 235km	
Zaterdag	6 aug.	Sean Kelly, Baraque Fraiture, Ardennen, 160km	
Zaterdag	27 aug.	Velomediane Claude Criquelion, cyclosporive, La Roche, Ardennen, 172km	
Zondag	4 sept.	La Charly Gaul, cyclosporive, Echternach (Luxemburg), 95-150km	
Weekend	17-18 sept.	Mergelheuvelland tweedaagse, Sint Geertruid, div. afst. Race & ATB	

Kijk voor meer informatie over de **Tocht van de Maand** en het meest actuele overzicht van de kalender op de website **fietsclub.ledigerf.net** .



Al fietsend door stad en land valt het me op hoeveel fietskunstwerken er eigenlijk zijn. Hier zijn er een paar. Joost van Waert



Scheveningen: Zandsculptuur.



Rotterdam: Tour de France-fietsenrek.



Brugge: Begin van fietspad.



Utrecht: Kabouter op mountainbike.



Berlijn: Fietsparkeerterrein.



Rotterdam: Kunstfiets van Olaf Mooij.

STEMPELKAART

FIETSCLUB LEDIG ERF

TOCHT van de MAAND

Bollentocht

Bush Classic

Boucles
des Semois

Naninne
Rochefort
Naninne

Rondje
IJsselmeer
Twee dagen

Bronckhorster
Pijl

Afstempelen alleen door Ledig Erf Official ter plaatse

